

ΠΑΛΑΙΟΙ ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ "ΘΑΝΟΥ ΒΛΕΚΑ,"

‘Ο νομοδιδάσκαλος και φιλόλογος Παύλος Καλλιγιάς. ‘Ο φιλόσοφος με τὸ «Μιραμπώ» και τὰ ἔξυπνα καλαμπούρια. ‘Ο τύπος τῆς Πλατείας Συντάγματος. Μερικά ἀνέκδοτα τοῦ Καλλιγιά. Η φιλία του με τὸν Τρικουπῆ, Γερωντικὴ ἐρωτική. ‘Ο Καλλιγιάς και ἡ Γαλλίεις τοῦ Νέου Φαλήρου. Οἱ καυγάδες του με τὸν Γεωργαντάρη Ἰακωβάτο, κτλ. κτλ.

Α παλαιότερα χρόνια, κατά τις θραυνές ὄρες τοῦ καλοκαίριου, ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του στὴν Πλατεία τοῦ Συντάγματος, ἕνας ὄρατος τύπος: ‘Ο ἄλλοτε καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διαπρεπὴς πολιτικός, ὁ Παύλος Καλλιγιάς. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἡ κυριώτερη πλατεία τῶν Ἀθηνῶν δὲν εἶχε τὴν σημερινὴ θορυβώδη κίνησι. Ἐθασίλευσε σ’ αὐτὴν ἡ ἡσυχία μίας μικρῆς πόλεως, καὶ γύρω ἀπὸ τὰ τοποθετημένα ἐκεῖ τραπεζάκια τοῦ ἀντικρινοῦ καφενείου Γιαννοπούλου, διέκρινε κανεὶς τὶς γνωστότερες φυσιογνωμίες τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ποὺ ἔπιναν τὸν ἔρατεινὸ τὸς καὶ συζητοῦσαν πολιτικὴ φιλολογία, σταφιδολογία, ἢ τὸ θεολογικὸ σύστημα τοῦ Μακράκη. Ζωὴ πατριαρχική...

‘Ο Παύλος Καλλιγιάς ἦταν πολὺ κονιόσμως, ἰσχνός κ’ ἔτρεπε μετερὸ γενάκι, ποῦ ἔμοιαζε σάν τὸ Ναπολέοντος Γ’, γυαλιά σ’ αὐτὰ καπέλλο Μιραμπώ, τὸ ὅποιο τότε εἶχε ἀρχίσει νὰ παρακμάη, γιατί πολλοὶ Ἀθηναῖοι προτιμοῦσαν τὴν πράσινη ρεμπούμπλικα με τὸ τυρολέζικο φτερόδικο σὸ πλάγι!...

‘Ο Καλλιγιάς, θγαίνοντας κείνες τὶς ὄρες ἀπὸ τὸ σπουδασπρήριό του, ἄφηνε καὶ μέσα τοὺς πανδέκτες, τοὺς Βυζαντινοὺς χρονολογάρους καὶ τοὺς προῦπολογισμοὺς τοῦ Κράτους καὶ φαναρινοῦσαν ὡς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. «Βγῆκα νὰ ξεσκάσω», ἔλεγε... Εἶχε γεννηθῆ στὴ Σμύρνη, πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης. Κατὰ τὴν ἔκρηξί τῆς, οἱ γονεῖς του τὸν ἐπήγαυαν μικρὸ καὶ κατέφυγαν στὴν Τεργεστή. Νεαρῶτατος ὁ Παύλος, ἐποῦδασε Νομικά σὸ Βερολίνο. Εἰκοσιεσσάρον ἐτῶν ἤρρε στὴν Ἑλλάδα, διωρίστηκε καθηγητὴς τὸ νουσαοῦσαν τότε Πανεπιστημίου, ἀργότερα ἀντιπαιαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, διοικητῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κτλ.

‘Ο Παύλος Καλλιγιάς ὑπῆρξε μεγάλῃ μορφῇ. Μυαλὸ πολυμερέςτατο. Ἐκτός ἀπὸ τὰ πολὺτάμα ἐπιστημονικά του συγγράμματα, ἔγραψε καὶ τὸ περίφημο μυθιστορήμα τοῦ «Θάνο Βλέκα», ποῦ ἀποτελεῖ πιστὴ ἀναπαράστασι τῶν τότε Ἑλληνικῶν ἠθῶν. Με ἀυτὸ, στὰ 1854, ὅταν ὁ ρωμαντισμὸς φρισκοῦταν στὴν Εὐρώπῃ σὸ ὅλη του τὴν ἀκμῇ, ὁ Καλλιγιάς φαναρινοῦσαν ρεαλιστῆς, σάν τὸν Γκέγκελ ἢ τὸν Τουργκένιεφ. Ἄν τὸν ἄφηνε ἡ Ἐπιστήμη, θὰ γινότανε ἕνας μεγάλος μυθιστοριογράφος.

Ἦταν ὁμως ὁ Καλλιγιάς πνεῦμα πολὺ νεωτεριστικὸ. Ἄκομη καὶ στὶς ἀνορεῖσεις του, ἀπέφευγε τὸ πομφολυγδὸς ὕφος τῶν συγχρόνων του. Ἦταν θετικιστῆς καὶ χιουμοριστῆς πρώτης τάξεως! Μ’ ἕνα καλαμποῦρι του, ἐκοκκάλωνε πολλὲς φορές τοὺς φλογεροῦς ῥήτορας τῶν δικαστηρίων ἢ τῆς Βουλῆς. Τὰ παρακάτω ἀνέκδοτα θὰ τὸ ἀποδείξουν.

Στὸν καιρὸ τῆς ἐξεγέρσεως ἐναντίον τοῦ Ὀθωνος ὁ Παύλος Καλλιγιάς εἶχε ταχθῆ με τὸ κόμμα τῶν ἀντιοθωνιστῶν. Κατὰ τὰ τελευταία χρόνια τοῦ Ὀθωνος, ὑπέστη καὶ αὐτὸς τὶς σχετικὲς καταδιώξεις. Ἐνα θράδι, παρέθετε γεῦμα στοὺς φίλους του, σὸ ἐξοχικὸ σπίτι του, στὰ Πατισία. Ἡ ἀστυνομία εἶχε πληροφορηθῆ, ὅτι τὸ γεῦμα ἦταν συγκεντρωσὶς συναμοτῶν καὶ τὴ στιγμή ποῦ οἱ ὁμοτράπεζοι ἐξεκοκκάλιζαν μιά παχειὰ γαλοπούλα, τ’ ἀστυνομικά ὄργανα εἰσέβαλαν καὶ τοὺς ὠδήγησαν ὄλους σὸ φρέσκο. Τὴν ἄλλη μέρα, ἡ ἀλήθεια ἀπεδείχθη, ὁ Καλλιγιάς καὶ οἱ φίλοι του ἀπελύθησαν γιὰ νὰ γίνουνε ἀκόμα πιὸ φανατικοὶ ἐχθροὶ τοῦ Ὀθωνος.

Ἦταν ὁ Καλλιγιάς ἀνακατεῦτηκε στὴν πολιτικὴ, ἐτάχθη με τὸ νεοῦστατο κόμμα τοῦ Χαριλάου Τρικουπῆ, τὸν ὅποιον ἐθαύμαζε καὶ τὸν ὠνόμαζε «δεύτερο Πομπήιον». Στὴ Βουλῆ ἐκείνη ὁ γηραιὸς πειὰ νομοδιδάσκαλος ἦταν τὸ πιὸ σπιθόβλο πνεῦμα. Εἰρωνεῦτο ὄλους καὶ σὲ κάθε διακοπῇ, ἀπαντοῦσε μ’ ἕνα καλαμποῦρι ἢ μ’ ἕνα ἀστεῖο ἀποστοματικὸ. Κάποτε, γινόταν συζήτησις γιὰ τὸ φόρο τῶν οἰσπνευματῶν, τὰ ὅποια σὸ νομοσχέδιο ἀνεγράφαντο ἄπλως «πνεύματα». Ὁ Καλλιγιάς εἶχε ὑποβάλει μιά τροπολογία, τὴν ὅποια ὁμως ἕνας ἀφελῆς βουλευτῆς δὲν ἐκατάλαβε καὶ ἐνόμισεν ὅτι ὁ Καλλιγιάς ζητοῦσε νὰ ἐπιθληθῆ φόρος «καὶ ἐπὶ τῆς κατοπιῆς τάξεως πνευμάτων». Σηκώθηκε, λοιπὸν, θημωμένος, καὶ διακόπτησας τὸν Καλλιγιά, ἔρωτα:

—Ποῖα πνεύματα θέλετε νὰ φορολογήσετε;
—Μὴν ἀνησυχήτε, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Καλλιγιάς, τὸ ἰδικὸν σας πνεῦμα θὰ μείνη ἀφορολόγητον!...

Ἄλλοτε, σὲ μιά συζήτησι στὸν Ἄρειο Πάγο, ὁ Καλλιγιάς διέκοπτε τὸν ἀντίπαλὸ τοῦ δικηγόρου με καλαμποῦρια. Αὐτὸς, θέλοντας νὰ σταματήσῃ τὶς τέτοιες διακοπές, τοῦ εἶπε:

—Σημειώσατε, κύριε Καλλιγιά, ὅτι ἡ εὐφύια ἔχει τὴν παρκαμῆ τῆς.

—Ἐγὼ ἡ θλακεία ποτέ! τοῦ ἀπάντησε ὁ Καλλιγιάς καὶ τὸν ἀποστόμαωσε.

Ἦταν ὁ Παύλος Καλλιγιάς ἕννε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἶχε ἀποφασισθῆ ἀπὸ τὸν Τρικουπῆ ἡ καταπολέμησις τῆς συναλλαγῆς, τοῦ «ρουφετιοῦ», σὸ ὅποιον ὁ μέγας πολιτικὸς ἀπέθιδε τὴν στασιμότητα τῆς χώρας. Κάποιος βουλευτῆς, Μωραϊτῆς, φανατικὸς Τρικουπτικὸς, ἐπεσκέφθη τὸν Καλλιγιά καὶ τοῦ ἐζητήσε νὰ μεταθέσῃ τὸν οἰκονομικὸν φόρο ἀπὸ τὴν ἔπαρχια του. Ὁ Καλλιγιάς δὲν τὴν εἰρίσκε δίκαια τὴν μετάθεσι. Κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, εἶχε ἀρχίσει ἡ διαρροὴ τοῦ Τρικουπτικὸν κόμματος πρὸς τὸ Ἀηληγιαννικὸ, καὶ ἡ ἐφημερίδες ὠνόμαζαν τοὺς μεθισταμένους βουλευτῆς «Σκαπετουρακῆδες». (Ὁ Σκαπετουρακῆς ἦταν ὁ ἦρωας μίας κωμωδίας ποῦ ἔπαιε τότε σὸ παρλιόσιο θέατρο ὁ πολὺς Ἀρνωτακῆς). Ὁ διαρροηστῆμενος βουλευτῆς εἶπε στὸν Καλλιγιά:

—Λοιπὸν, κύριε ὑπουργέ, δὲν θὰ κάμειτε τὴν μετάθεσι ποῦ ζητᾷ;

—Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τὴν κάμω.

—Τότε, παρακαλῶ, γράψετε με Σκαπετουρακῆ!

Καὶ ὁ βουλευτῆς θῆγχε ἀπὸ τὸ ὑπομνηκὸ γράφειο. Ὁ Καλλιγιάς διέταξε τὸν κλητῆρα νὰ καλέσῃ πάλι τὸν βουλευτῆ, ποῦ ἔφευγε πῦρ καὶ μανία. Ὁ βουλευτῆς ἐγύρισε, νομίζοντας ὅτι ὁ ὑπουργὸς τὸν ἐκάλεσε γιὰ νὰ τοῦ πῆ ὅτι ἄλλαξε γνώμη. Ὁ Καλλιγιάς τὸν ἐκύτταε στὰ μάτια καὶ τοῦ εἶπε:

—Πῶς εἶπατε, παρακαλῶ, νὰ σὰς γράφω;

Ὁ βουλευτῆς ἔγινε... δριμύτερος κ’ ἐπῆγε κατευθεῖαν στὴν στρουγγα τοῦ κορδονίου.

Ἄλλ’ ὁ Καλλιγιάς στὴ Βουλῆ ἔβηκε τέλος τὸ μᾶστορο του: τὸ Γεωργαντάρη Ἰακωβάτο.

Διηγοῦνται λοιπὸν, ὅτι κάποτε ὁ Γεωργαντάρης ἀγόρευε καὶ ἐξέθετε θεωρίες ποῦ δὲν ἄρασαν στὸν Καλλιγιά, γιατί ἦσαν Ἰταλικές.

—Αὐτὲς εἶνε θεωρίες τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πάδοσας καὶ τοῦ Ταυρίου, τοῦ εἶπε εἰρωνικῶς ὁ Καλλιγιάς.

Καὶ ὁ Γεωργαντάρης, ἀτάραχος, διορθώνοντας:

—Τοῦ Παταίου καὶ τοῦ Ταυρίου, λέγε, ἀγεωγράφητε!

Σὲ μίαν ἄλλη συζήτησι, ὁ Καλλιγιάς τοῦ εἶπε:

—Σεῖς οἱ Ἐπτανήσιοι πρέπει νὰ συνῆθετε ν’ ἀναντιέτε τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, κατερχό-

‘Ο Παύλος Καλλιγιάς

μενον εκ της 'Ακροπόλεως!...

Καί ο Γεωργιανταρας, με τη θουερή φωνή του :
—Τί;! Πνεύμα ελευθερίας στην πόλι αυτή, όπου υπήρχαν
30.000 πολίται έλευθεροί και 600.000 δούλοι; Ηίσιος καλογη-
ρος από τά... Καλλιγιάτα σου έμαθε απη την ιστορία!... Εί-
γά, για ν' αναπνεύσω το πνεύμα της πραγματικής ελευθερίας,
έπιγα, ό άνωτόρητε, εις την Σιών, όπου καθ' όλους τους αιώ-
νας έκπρηχθη ή ελευθερία της συνειδήσεως!... 'Εκεί να πάς κ'
έλόγου σου!...

Ο Παύλος Καλλιγιάς, ό θαθύς έπιστήμων, ό Ιστορικός πού
ειχε γράψει τό «Μελέται της Βυζαντινής Ιστορίας», ό οίκο-
νομολόγος, έξω από τό γραφετό που ήταν ό άνθρωπος του κό-
σμου, της λεπτής ανατροφής, ό περιποιητικός στις κυρίες, ό
θαυμαστής των Γαλλιδων άρτιστών της όπερέττας του Νέου Φα-
λήρου, ό πάντοτε γελαστός.

—'Αν και πολύ γέρος πειά, έπιπαινο στο καμαρίνι της περιήρ-
μης για την ώμορφια και την ταχαπιά της Μοιταζών, της έ-
φιλούσε τά χέρια—καμία φορά μάλιστα και τά πόδια—συνά-
δευε στη Φαληρική πλάξ χαριτωμένες δεσποινίδουλες της 'Α-
θηναϊκής κοινωνίας και δέν έδισταζε να φλερτάρη μαζί τους!
Κάποτε, ένας φίλος του, τού ειπε:

—Ξέρεις, Παύλε, ό κόσμος τά σχολιάζει αυτά...
—Και τί τόν ένδιαφέρει τόν κόσμο; τού ειπε. Έπειτα, για
πόσον καιρόν θα μιλήσ; 'Ένα μήνα, δύο μήνες, τρείς, θα με
θαρεθθ και θ' άσχοληται με άλλου... 'Ετσι, αυτός θα κάνει τη
δουλεία του κ' έγώ τήν όρεξι μου.

Καί έτελείωσε την κουβέντα μ' ένα Μεριστοφελικό γέλιο.
'Ετσι πέρασε τη ζωή του ό Παύλος Καλλιγιάς, γράφοντας
σοφά συγγράμματα, κυβερνώντας την 'Ελλάδα ως ύπουργός
και καταθέτοντας την λατρεία του μπροστά στα κομμά ποδα-
ράκια της Μοιταζών, όταν ή Γαλλία άρτίστα ξετρέλλαινε τους
'Αθηναίους, τραγουδώντας την «Μασκότ». Τό Βολταϊρικό του
πνεύμα δέν τό είχαν μαρνανει τά χρόνια, κ' ή καρδιά του ήταν
ώς τά βαθεία του γεράματα, γεμάτη έρωτα για τις θεατρίνες
της Γαλλικής όπερέττας. 'Εταξείδευε συχνά στην Εύρώπη και
γλεντούσε.

Στά 1896, ό Παύλος Καλλιγιάς, σέ ηλικία 82 έτών, άφησε
την τελευταία του πνοή, στην ίδια παραλία, όπου κάθε θραύ-
παρκαλούθοσάς την «Μασκότ» και την 'Κόρη του 'Αρχιτμπασι-
νιστού». Η 'Αθήνα έχασε ένα μεγάλου έπιστήμονα, και ή κοι-
νωνική της ζωή έναν από τους συμπαθεστόρους τύπους της.

Ο 'Θάνας Βλέκας—τό μοναχικό του μυθιστόρημα—έδημοσιεύη
για πρώτη φορά στην «Πανδώρα» τού 1855. Είμε μια ζωντανή
αναπαράστασι της ληστοκρατούμενης και γραφειοκρατούμενης
'Οθωνικής 'Ελλάδος, όπως ήταν τότε, πρωτογενή, άσυνάρτητη,
άλλα πάντοτε συμπαθητική χώρα. 'Αλήθεια είναι, ότι ό 'Θάνας
Βλέκας' έχει τά τεχνικά του λάθη, αλλά για τήν εποχή πού
τό έγραψε ό Καλλιγιάς έργο αξιόλογο.

Από τά έπιστημονικά του έργα διακρίνεται τό πεντάτομο
«Σύστημα Ρωμαϊκού Δικαίου», τό σύγγραμμα του «Περί έξυ-
φρίσεως διά τό τύπου», «Η έξεγνατλής τών Κοιμητών» κλπ.
Ο πατέρας τού Παύλου Καλλιγιά ήταν Κεφαλλονίτης έμπο-
ρος και ή μητέρα του Συμυρνια.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

—Όπως γράψαμε και σέ προηγούμενο φύλλο μας, πολλοί
από τούς μεγάλους άνδρες της Ιστορίας, είχαν και αυτοί, όπως
οι κοινοί θνητοί, διάφορες προλήψεις. 'Ιδού μερικές άκόμη απ'
αυτές:

—'Ετσι ό λόρδος Ρόμπερτς, ό νικητής τών Μπόερς κατά τόν
πόλεμο τού Τράνσβαάλ, απέδειξε
την νίκη του στην άλλαγή της
τύχης τού 'Αγγλικού στρατού; ή
όποια συνέβη απ' την ήμερα πού
ένας άγνωστός του τού έστειλε
ένα σκουριασμένο πέταλλο όλο-
γος. Ο άγνωστός άποστολέυς
του σκουριασμένου πέταλλου έί-
χε γράψει στον Ρόμπερτς, ότι
τό θρήκε κάτω απ' τό άγαλμα
του Νέλσονος πού είναι στό Λον-
δίνο κι' ότι τού τό στέλνει γιατί
ζέρει ότι θα τού φέρη γούρι.

—Ο Μάξ Μύλλερ, έξ άλλου, δέν
έθγαίνε έξω απ' τό σπίτι του, άν
δέν έπιπαινε μαζί του ένα τρώπιτο
λόγιομα, τό όποιο θεωρούσε
γουρλίδικο.

Η ΣΤΩΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΛΑΧΕΙΟ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,,

Είς την 17ην κληρώσει τού 'Εβδομαδιαίου Λαχείου μας, ό
1ος αριθμός κερδίζει ολοκληρον την σειράν τών βιβλίων της
Βιοβιοθηκης τού «Μπουκέτου».

—'Εννεά κατά σειράν αριθμοί κερδίζουν από εν βιβλίον του
περιήφμου μυθιστορημάτος «Ο Καπετάν Φάντασμα».

—'Επίσης πάντες οι αριθμοί, οι λήγοντες εις τά δύο τελευ-
τάτα ψηφία του 1ου αριθμού, κερδίζουν από ένα 'Ημερολό-
γιον τού «Μπουκέτου», όποιουδήποτε έτους θέλουσ, εκ τών
εύρισκομένων εις την Βιβλιοθήκην τού «Μπουκέτου».

—Οί έν 'Αθήνας κερδίζοντες θα φέρνου τό φύλλο με το εν
αυτώ δελτίον στα Γραφεία μας και θα παίρουν τά δώρα
των. Οί έν ταις 'Επαρχίαις θ' άποκόπτου και θα μάς στέλ-
λουν τά δελτία των και θα λαμβάνου τά δώρα των με τό
Ταχυδρομείον ή μέσω τών Υποπρακτορείων μας.

—Κάθε άναγνώστης δύναται ν' αγοράσθ και δύο και τρία
φύλλα, για νά έχη περισσότερες ελπίδες κέρδους.

—Τά άποτέλέσματα τών κληρώσεων δημοσιεύονται κάθε
έβδομάδα στα φύλλα τού «Μπουκέτου».

—Οί κερδίζοντες πρέπει να απευθουν να παραλάβου τά δώ-
ρα τους έντός τριών μηνών, άλλως δέν εθνυνόμεθα σχετικώς.

Η 15η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

[Οί κερδισάντες άριθμοί και τά δώρα]

Στίς 5 μ. μ. της περασμένης Τετάρτης 7 Μαρτίου έγινε εις τά
Γραφεία μας ή 15η κληρώσις διά την δυνάμιν τών δωρον τού 'Ε-
βδομαδιαίου Λαχείου τού «Μπουκέτου», παρατιθέμεν πολλών λο-
γίων και δημοσιογράφων και πλήθος άναγνωστών μας.

—Από την κληρωσία, εις τήν όποιαν ήγον τετή όλοι οι αριθμοί, ή
δημοσιεύθεντες εις τά φύλλα τού «Μπουκέτου», άναγράφησαν κατά
ακόμην οι έξής άριθμοί :

—Ο 1ος αριθμός 23833, όστις κερδίζει έν ζεύγος έπιδημιότων.

—Ο 2ος αριθμός 2281, όστις κερδίζει έν ζεύγος καλύτες μεταξίντες
ή έν ζεύγος γάντια.

—Οί τέσσαρες έπίπαινο αριθμοί 30027, 15750, 6047 και 11555, ό-
τινες κερδίζουν από μά γουβάτα μεταξινή.

—Καί οι δύο τελευταίοι, 24932 και 7312, οτινες κερδίζουν από μά
γουβάτα.

—'Επίσης πάντες οι αριθμοί, οι λήγοντες εις 33 (ήτοι εις τά δύο τε-
λευταία ψηφία τού 1ου αριθμού 23833), κερδίζουν από έν 'Ημερολό-
γιον τού «Μπουκέτου» της άφοσίσεως τών τριετών.

—Όσοι εκ τών επαρχίων κερδίζουσ δώρα, πρέπει να μάς άποστειλουν
τά δελτία με τούς κερδίζοντας άριθμούς και θα λάβου τά δώρα των.

—Η 16η κληρώσις τού 'Εβδομαδιαίου Λαχείου τού «Μπουκέτου» θα
γίνη καί πάλη εις τό Γραφεία μας (Λέξα 7), την 5 μ. μ. της Τετάρ-
της 14 Μαρτίου. Όσοι έπιδημιούν δύνανται να παρεσθθουν.

—'Επίσης όσοι εκ τών άναγνωστών τών 'Επαρχίων κερδίζουσ βιβλία,
πρέπει να μάς στείλουν τά σχετικά δελτία με τούς κερδίζοντας άρ-
θιμούς, άναγράφοντες επί τού δελτίου τό όνομα τών καθαρώ, θα παρα-
λάβου δέ τά βιβλία των από τό 'Υποπρακτορείο της 'Επαρχίας των,
εις τά όποια θ' άποσταλή—επί τούτω—μετά σχετικώ όνομαστικώ
κατάλογω καί έπεξηγηματικώ έντάλειω.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύμεν καί στο φύλλο αυτό συνέζησαν τών όνομάτων τών τι-
χερών τού 'Εβδομαδιαίου Λαχείου τού «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Οί κ. κ. Μιχαήλ 'Αποστολάκης Χριστομυη Ναντιον Κρήτης, Γρηγόριος
Λεζατάς 'Ιθάκη, Νίκ. Γουργυγιώτης Αίγινας, Παντ. Παντελογιάν-
νιτσο Κάτω Τούμα, Κ. Κορναίς Θεσσαλονίκης, 'Ηλίας Μισιλιώδης Καρπεν-
τίου, Ιωάν. Θεοδοσοπούλος Καλάμου, ή δις Δέσποινα Ζεργολιά Μο-
σχάτων 'Αθηνών, ό κ. Θο. Καλατζής Κάτω 'Αχαΐας, ή δις 'Αγγελική
Τζάνη Μεσολόγγιον, ή δις Μαρία Πιλάτ 'Αθήνα, οι κ. κ. Μπ. Πέ-
τρας 'Ενταΐθα, Σοτ. Παναγιώτου Θεσσαλονίκης, Άνδρ. Φλωιδής Λά-
νιου, Η. Αναστασάδης Χρισσοσφ-
λατιστής 13 'Αθήνα, Γ. Σαλα-
νάς Τρεσοιάδες Κρήτης, 'Εμμ. Ξε-
νογιάδης Νέα Κοζανιά, Κ. Σοφίας
Χίου, ή δις Άννα Κολιτοδίου 'Α-
θήνα, Γ. Φοτιάδης οδός Χριστο-
φού 4 'Αθήνα, Γ. Παπαδημητρώ-
Βουλις 16 'Αθήνα, Α. Βορέας 'Α-
θήνα, Κ. Τροβάς Ραΐσιου 44 'Αθ-
ήνα, Α. Μανολόπουλος Χαΐλακων-
δίτη 50 'Αθήνα, Άντν. Τσαλακο-
πούλου 'Αθήνα, Κική Παπαδο-
πούλου Κοζέσσοτου 2 Περισσός, Αζ.
Ζ. Κοβαίος 'Αδριανού 38 'Αθήνα,
Ι. Νικολογιώδης Καβάλλα, Σ. Τσιφ-
τίης ναΐτης έποβρυχίου «Ποσειδών»,
Άλφω Βαρόβρης 'Αθήνα, κερδίζ-
ζουσ από έν 'Ημερολόγιον τού
«Μπουκέτου».

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
ΤΟΥ
"ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ" 000096
ΚΛΗΡΩΣΙΣ 17η
ΔΩΡΑ ΧΡΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ, 15 Μαρτίου 1934.
The present lottery is not valid in United States of America